

Молодий комуніст

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

МАЙЖЕ сто днів відділяє нас від закінчення роботи найбільшого форуму комуністів країни. Сто прекрасних моментів весни десятої п'ятирічки. І всі — мов одна напружена робоча зміна ударної вахти, натхненної боротьби за втілення в життя історичних накреслень з'їзду лєнінської партії.

У літопис своєї трудової слави комсомол Кіровоградщини вписав нові сторінки патріотичних звершень. Ще в останній декаді березня колективи підприємств області перекинули планові показники першого кварталу по реалізації і виробництву більшості найважливіших видів промислової продукції. Найміцнішу сталь здобутої трудової перемоги нарівні з ветеранами гартувала й молодь. Так, на робочому календарі комсомольсько-молодіжної бригади плавильників Миколи Петрова із Світловодського заводу чистих металів сьогодні — червень. Вісім раціоналізаторських пропозицій подав цього року молодий інженер Кіровоградського заводу радіовиробів Станіслав Пужаловський, і від впровадження трьох із них у виробництво одержано значний економічний ефект. У змаганні за 500-центнеровий урожай цукристих молоді механізатори колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Голованівського району працюють пед девізом «Буряковий ниві — знак якості». Повсюдно юнаки і дівчата все активніше включаються в рух «П'ятиріччя ефективності і якості — ентузіазм і творчість молоді!». І як важливо, аби щодень зростали ряди бор-

ЖОДНОГО ВІДСТАЮЧОГО ПОРУЧ!

ців за успішне виконання рішень XXV з'їзду КПРС, аби все менше було відстаючих колективів і таких молодих виробничників, котрі зривають виконання соціалістичних зобов'язань. Згадаймо слова Олександра Васильовича Гіталова. Звертаючись до молоді республіки через газету «Молодь України», він підкреслив, що тепер, як ніколи, від трудових досягнень кожного виробничого колективу залежить успіх усієї п'ятирічки. Тож зацікавлено повернутись обличчям до працюючих поруч, допомогти тим, у кого з певних причин слова розходяться з ділом, — високий моральний обов'язок передовиків. Саме поглиблене почуття причетності до справ не тільки свого колективу, а й усього радянського суспільства спонукало механізаторів знаменитої тракторної бригади О. В. Гіталова стати наставниками комсомольсько-молодіжної бригади сусіднього колгоспу імені Шевченка. Патріотичну ініціативу гіталовців підтримали колективи багатьох передових тракторних бригад Новоукраїнського району. Ширитись почину!

«Жодного відстаючого поруч!» — під таким девізом працюють сьогодні молоді тваринники Онупріївського й Світловодського районів. Ця форма трудового суперництва виховує у його учасників активну життєву позицію, суспільний інтерес, високе почуття господаря своєї країни, яке набуває особливого значення в п'ятиріччю ефективності і якості виробництва. Ось чому дуже важливо повсюдно добиватися, щоб участь у такому змаганні стала справді масовою. Спрямовуючи його розвиток на виконання завдань, поставлених XXV з'їздом КПРС, треба постійно дбати про широку гласність колективного й індивідуального наставництва передовиків над відстаючими, щоб невпинно зростала можливість практичного повторення досвіду. Адже в багатьох районних комсомольських організаціях тільки окремі передовики взяли на допомогу своїм колегам подолати відставання. А колективи? Певнено, наприклад, добивається високих успіхів у праці комсомольсько-молодіжний колектив МТФ № 5 колгоспу імені Шевченка Долинського району. Тим часом у більшості інших господарств молоді доярки працюють значно гірше, мають показники в роботі навіть нижчі, ніж за відповідний період минулого року. Це не стало предметом ділової розмови в райкомі комсомолу, хоч у передовиків змагання є всі можливості для того, щоб узяти шефство над відстаючими.

Як свідчать підсумки трудового суперництва за перший квартал, особливо різкі контрасти в індивідуальному змаганні молодих виробничників. Майже в кожному колективі є відстаючі поруч... передовиків. Добре, коли останні з власної ініціативи беруться допомогти. А коли не доходять руки? Слово тут за комітетом комсомолу. Розглянути це питання на зборах, надати широкої гласності навіть окремим прикладам такої форми змагання, добитися, щоб при визначенні переможців цей важливий моральний фактор став обов'язковою умовою трудового суперництва. Саме так визначились у цьому маловисівці. На чолі з партійними організаціями комітети комсомолу розгорнули боротьбу за впровадження херсонського досвіду організації змагання за формулою 2Х2. Суть його полягає в тому, що передовий колектив чи виробничник бере шефство над слабшим колективом і викликає на змагання іншу подібну пару суперників. Колективними наставниками відстаючих у районі стали колгоспи, радгоспи, організації, установи, які на спільних нарадах з підшефними визначили шляхи і методи загального поліпшення справ.

Умієш сам — навчи іншого, безкорисливо допоможи відстаючому подолати свій рубіж в ім'я спільних успіхів у спорудженні величної будови комунізму — така вимога дня, такий закон нашого, соціалістичного способу життя.

Микола ТКАЧЕНКО — член комсомольсько-молодіжної бригади токарів механічного цеху Кіровоградського заводу «Укрспецтехніка». Ця бригада, яку очолює Петро Іщенко, напередодні роботи XXV з'їзду КПРС виступила з ініціативою «П'ятиріччя якості — комсомольську гарантію!».

Зараз молоді токарі працюють з найменшим процентом браку. В цьому їм допомагають пости якості, організовані в цеху, обмін досвідом. Микола Ткаченко, виконуючи змінне завдання на 125 процентів, постійно здає продукцію з першого пред'явлення.

Фото В. КОБЯКА.

Вручення товаришеві Л. І. Брежнєву маршальської відзнаки

10 травня в Кремлі Голова Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорний вручив Маршалу Радянського Союзу Л. І. Брежнєву маршальську відзнаку «Маршальська зірка» і Грамоту Президії Верховної Ради СРСР.

При врученні виступив тов. М. В. Підгорний.

Із словесм-відповіддю виступив тов. Л. І. Брежнєв.

(ТАРС).

ЛЕНІНСЬКИЙ УРОК

Партія-розум, честь і совість нашої епохи

У гуртках і семінарах мережі комсомольського політичного навчання стало традицією завершувати навчальний рік Ленінським уроком. Висока популярність Ленінського уроку серед молоді пояснюється самою його метою — допомогти кожному юнакові і дівчині творчо опанувати марксистсько-ленінську теорію, підняти в лєнінських працях, у документах і матеріалах Комуністичної партії роз'яснення актуальних проблем сучасності, шляхи їх практичного розв'язання.

Добре відоме марксистське положення: ідеї стають матеріальною силою, якщо вони оволодівають масами. Та ідеї посправжньому оволодівають людиною тоді, коли вона сама міцно оволодіває ними. Правильно усвідомлені й зрозумілі, глибоко пізані, вони стають

рушійною силою і вітаються, матеріалізуються в праці і вчинках. Для радянських людей такою ідеєю є ідеї нашого революційного вчення — марксистсько-ленінського. Це вчення і розвиток у документах XXV з'їзду партії. «Донести ідеї з'їзду до кожного комуніста, до кожної радянської людини», — сказав товариш Л. І. Брежнєв, — такий чесний обов'язок не тільки пропагандистів-лекторів, доповідачів, а й усіх наших партійних активістів.

Керуючись цією принциповою вказівкою, В. Пленум ЦК ВЛКСМ так визначив першочергове завдання комсомольських організацій: донести положення, висновки і завдання, сформульовані товаришем Л. І. Брежнєвим у Звітній доповіді ЦК КПРС, рішення і документи з'їзду до широких мас молоді,

організувати поглиблене вивчення матеріалів партійного форуму кожним комсомольцем. «Юнаком і дівчиною».

Як підказує практика, підготовку і проведення Ленінського уроку в більшості комсомольських організацій області поліпляють на три етапи. ПІДГОТОВЧИЙ — складання та уточнення плану, добір літератури, наочних посібників, підготовка доповідей, рефератів, виступів виконання практичних завдань організації зустрічей з ветеранами партії, комсомолу, наставниками молоді. ПРОВЕДЕННЯ УРОКУ — обговорення теоретичних і практичних питань, вироблення і прийняття рекомендацій. ЗАКЛЮЧНИЙ — реалізація пропозицій, апробація у ході Ленінського уроку. Для підготовки і проведення уроку при комітетах комсомолу створюють робочі групи в скла-

ді пропагандистів, ветеранів комсомолу, наставників молоді, представників партійної і комсомольської організації.

Наш кореспондент ознайомився з ходом підготовки до уроку в колгоспі «Комігатори» Бобринського району. Тамтешні комсомольці і молоді — слухачі гуртка «Молоді про партію». Веде його Світлана Ворнікова, молода вчителька, історик. Про неї сказали коротко, але язогом: «Вмілий пропагандист, здібний організатор, і, що найважливіше, скрізь уміє бути справжнім педагогом». Слухачів — двадцять дев'ять. З ними з такими справами і життям поспішає в процесі розгляду нашої теми.

Див. 2 стор.

ЕКСПЕДИЦІЯ «ВПРОВАДЖЕННЯ»

ГАЙВОРОНСЬКИЙ ВАРІАНТ

Проблема, що народила експеримент

ЗАПИТАЙТЕ директора сільської школи: «З якого предмета у вас недовиконується програма? Який урок найчастіше замінюють іншим? По чому найгірше підготовка?». Переконали, ваш співбесідник усміхнеться розуміюче: «Ясно. Знаємо, про що йдеться, але куди дінешся?». І поведе мову про урок праці. Праця, мовляв, предмет існуючий, але несуттєвий...

Так, ні для кого не секрет: рівень уроку трудового і виробничого навчання, що й раніше був невисоким, сьогодні аж ніяк не підвищується. Причин цього багато. Давайте назвемо хоча б головні.

Перш за все — дітей учить нікому. Категорично? Можливо. Але факти — річ уперта. Погортаємо для прикладу програми трудового навчання учнів 4—8 класів — який обсяг знань, навиків передбачають вони! Школярі повинні навчитися майструвати по дереву і в'язати спицями, працювати на токарному верстаті і шити сорочки, вирощувати врожай пшениці і відбілювати пошовку білизну,

розбиратися в тракторному двигуні і ремонтувати пилосос... Це далеко не повний перелік обов'язкового, що повинен уміти випускник звичайної восьмирічки. І в усіх цих (таких різних) галузях знань і праці — від механіки до кулінарії — має добре розбиратися людина, яка навчає дітей. Хочеш не хочеш, а будь ти, як у тій приказці: «І жнець, і швець, і на дуду грець».

Де ж узяти такого «універсала»? Педагогічні вузи й технікуми явно не встигають задовольнити потреби шкіл у кадрах. Нині серед 1758 учителів трудового й виробничого навчання нашої області 1221 не має відповідної освіти. А поповнення незначне. Торік, наприклад, Черкаський та Кіровоградський педінститути направили в Кіровоградську область 19 викладачів виробничого навчання. Ще 20 учителів трудового допільнувало Олександрійське педагогічне училище. Легко підрахувати: якщо

Див. 3 стор.

Партія-розум, честь і совість нашої епохи

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

До складу робочої групи в колгоспі «Комінтерн» увійшли: механік тракторної бригади, наставник молоді, Герой Соціалістичної Праці І. К. Гниляк, ветеран партії і комсомолу колгоспу М. Т. Ніколенко, секретар партійної організації В. М. Коротніський, секретар комсомольської організації Н. Мельник, пропагандист гуртка С. Ворникова.

«XXV З'їзд КПРС — ЗНАМЕННА ПОЛІТИЧНА ПОДІЯ В ЖИТТІ НАШОЇ ПАРТІЇ І НАРОДУ, ПОДІЯ ВЕЛИКОГО МІЖНАРОДНОГО ЗНАЧЕННЯ» — вступне слово пропагандиста.

Приймаючи до першого розділу «ГЕРОЇЧНИЙ ШЛЯХ ПАРТІЇ ЛЕНІНА — ШЛЯХ БОРОТЬБИ ЗА РЕВОЛЮЦІЙНЕ ОНОВЛЕННЯ СВІТУ, ЗА КОМУНІЗМ» уроку, члени гуртка обговорять тему: «КПРС — ПАРТІЯ НОВОГО ТИПУ, ЯКА ОСЯГЛА, ВІДОБРАЗИЛА І ТВОРЧО РОЗВИНУЛА РЕВОЛЮЦІЙНИЙ ДУХ ЕПОХИ» в таких аспектах:

— марксизм-ленінізм — неперушна наукова основа, міцний фундамент діяльності КПРС;

— теоретична розробка Комуністичною партією плану побудови соціалізму і комунізму в нашій країні, творче узагальнення досвіду боротьби народів світу за соціальне й національне визволення;

— XXV з'їзд КПРС — блискучий зразок глибокого марксистсько-ленінського аналізу досвіду комуністичного будівництва, провідних проблем сучасності, розвитку світового революційного процесу.

З коротким аналізом указаних питань виступить перед слухачами секретар партійного комітету колгоспу В. М. Коротніський.

«ПОБУДОВА НОВОГО СУСПІЛЬСТВА, СЛУЖІННЯ ІНТЕРЕСАМ ТРУДОВОГО НАРОДУ — ГОЛОВНИЙ ЗМІСТ УСІЄЇ КЕРІВНОЇ ТА ОРГАНІЗАТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ» — наступна тема розділу, яка буде розглянута у такій послідовності:

— історичні перемоги Країни Рад на шляху, відкритому Жовтневою революцією, — великий подвиг партії і народу;

— послідовне здійснення курсу партії на піднесення матеріального й культурного рівня життя народу — головне завдання п'ятирічки, намічене XXV з'їздом КПРС.

Виступ готує голова колгоспу «Комінтерн» І. Д. Бондаренко. Розмову буде присвячено передовсім розглядові «Основних напрямів розвитку народного господарства на 1976—1980 роки». Іван Дмитрович розповість юнакам і дівчатам про масштаби творчості в республіці, області, районі. Окреслить перспективи рідного колгоспу в десятій п'ятирічці, адже тільки на кінець п'ятиріччя року в «Комінтерні» буде поставлено 10 житлових будинків, збудовано тік колгоспу, пункт технічного обслуговування та майстерню для тракторних бригад, молочний блок у селі Червоній Долині на 250 корів тощо. Напружені зобов'язання взяли й хлібороби господарства. Звичайно, важливою для усвідомлення молодими стане й така цифра: на 7,1 процента підвищиться продуктивність праці порівняно з попереднім роком...

Розкриваючи тему «XXV З'їзд КПРС ПРО ДАЛЬШИЙ РОЗВИТОК І ЗМІЦНЕННЯ ПАРТІЇ, ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЇЇ КЕРІВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ РОЗВИНУТОГО СОЦІАЛІЗМУ», слухачі гуртка спиняться на питаннях:

— КПРС — політичний вождь робітничого класу, всіх трудящих;

— XXV з'їзд КПРС про подальше зростання рядів партії, розвиток внутріпартійної демократії, підвищення організаторської і політичної роботи в масах;

— завдання ідейно-виховної роботи КПРС на сучасному етапі;

— XXV з'їзд КПРС про особливості ідеологічної боротьби в сучасних умовах, про необхідність посилення боротьби проти буржуазної ідеології і ревизионізму, проти ідеології і політики маоїзму.

Як і попередню, тему «ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПАРТІЇ ЛЕНІНА — НАЙВИЩИЙ ВІЯВ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ДОЛЮ СВОГО НАРОДУ, ВСЬОГО ЛЮДСТВА. ЗРАЗОК ВИКОНАННЯ КПРС СВОГО ОБОВ'ЯЗКУ ПЕРЕД МАЙБУТНІМ» висвітлять у своїх рефератах активні слухачі гуртка «Молоді про партію» будівельник Олександр Онуфрієнко і ветеринар Ніна Святокум. Виступи готуватимуть за відповідними розділами Звітної доповіді ЦК КПРС.

Другий розділ Ленінського уроку «ІСТОРИЧНІ РІШЕННЯ XXV З'їзду КПРС, ЗАВДАННЯ, ВИСУНУТІ ТОВАРИШЕМ Л. І. БРЕЖНЕВИМ У ЗВІТНИЙ ДОПОВІДЬ, — КОНКРЕТНА ПРОГРАМА ДІЯЛЬНОСТІ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ» почнеться розглядом теми «ТОБІ, РІДНА ПАРТІЄ, НАШІ ПОМИСЛИ І ЗВЕРШЕННЯ» за таким планом:

— роль і місце ВЛКСМ, кожної комсомольської організації у здійсненні планів десятиї п'ятирічки, в боротьбі за подальше піднесення всіх галузей народного господарства;

— активна участь комсомольців, усіх юнаків і дівчат у всенародному соціалістичному змаганні під лозунгом «Підвищувати ефективність виробництва і якість роботи в ім'я дальшого зростання економіки і народного добробуту!»;

— підтримка і поширення у своєму колективі патріотичного руху комсомольців і молоді «П'ятиріччя ефективності і якості — ентузіазм і творчість молодих!»;

— трудова активність і творча ініціатива юнаків і дівчат у змаганні за почесне право підписати Рапорт Ленінського комсомолу Центральному Комітетові КПРС до 60-річчя Великого Жовтня;

— спорудження найважливіших народногосподарських об'єктів десятиї п'ятирічки — ударна справа ВЛКСМ.

Про завдання комсомольської організації по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС розмову на Ленінському уроці поведе ватажок молоді колгоспу «Комінтерн», член обласного комітету ЛКСМУ Неля Мельник. Вона розповість про внесок юнаків і дівчат у передз'їздовську вахту, котрі перевиконали соціалістичні зобов'язання на честь відкриття партійного форуму. Та й усе господарство успішно справилося з виконанням основних завдань виробництва продукції тваринництва. Н. Мельник поділиться своїми планами на майбутнє, поведе мову про те, як важливо трудитися по-ударному під девізом «Десята п'ятирічка — п'ятирічка ефективності і якості».

Слухачі дізнаються, що районна комсомольська організація взяла шефство над будівництвом залізничної Долини — Помічна і станції Бобринська, що Бобринський райком ЛКСМУ протягом двох років направляє на будівництво двісті комсомольців і молодих трудівників.

Неля Мельник значну увагу приділить формуванню комуністичного світогляду юнаків і дівчат. Розповість про те, що в колгоспі створено громадсько-агестаційну комісію, яка працює нині над складанням особистих комплексних планів «Вчимося комунізму, будемо комуністами». Наголосить ватажок на тому, що активна участь у Всесоюзному Ленінському з'їзду «Рішення XXV з'їзду КПРС — у житті!» означає успішне здійснення комплексного підходу до виховної роботи, єдності ідейно-політичного, трудового й морального виховання всієї молоді. Пригадає Неля Мельник важливий пункт з рішення комсомольських зборів колгоспу: «Розгорнути в первинній комсомольській організації, в кожній групі, в кожному комсомольсько-молодіжному колективі змагання юнаків і дівчат господарства за почесне право підписати Рапорт Ленінського комсомолу Центральному Комітетові КПРС до 60-річчя Великого Жовтня». На Ленінському уроці прозвучать імена кращих молодих трудівників, які ведуть перед у соціалістичному змаганні.

Далі розмову «БЕРЕМО З КОМУНІСТІВ ПРИКЛАД!» почне ветеран партії і комсомолу, водій М. Т. Ніколенко. Ця добре відома в господарстві і в районі шанована людина більш як сорок років тільки одного часу випустила з рук кермо автомобіля — тоді, коли довелося замінити його на важелі управління танка в грізні роки Великої Вітчизняної. Микола Тимофійович — кавалер багатьох нагород і за ратні, і за трудові подвиги. Він часто виступає перед молоддю, розповідає про свій комсомольський гарт, про те, як, ковернувшись додому в 1945-му, він піднімав з руїн господарство, як збиралося у нього в хаті всього троє комуністів. А тепер у колгоспі їх сімдесят п'ять. Тоді й техніки було як кіт наплакав, нині ж лише в автогаражі, де він працює, на ходу 64 грузовики.

Про свій трудовий шлях розкаже й Герой Соціалістичної Праці І. К. Гниляк, знатний механізатор. До речі, пропагандист і слухачі нашої області знають, що такі знатні люди є в кожному колгоспі, на кожному підприємстві. Цінним буде й настановче слово делегата XXV з'їзду КПРС чи XXV з'їзду Компартії України.

Продовжатиме розмову на Ленінському уроці кращі молоді виробничники. Вони розкажуть про хід змагання за комуністичне ставлення до праці, про участь молоді в боротьбі за поліпшення якості роботи, за підвищення продуктивності праці, зростання ефективності виробництва, прискорення науково-технічного прогресу. Велику увагу на уроці буде приділено особистій участі юнаків і дівчат у боротьбі за успішне виконання рішень XXV з'їзду КПРС, соціалістичних зобов'язань на 1976 рік — перший рік десятиї п'ятирічки, особистому комплексному плану «Вчимося комунізму, будемо комуністами». Потім — висвітлення діяльності комсомольської організації по підвищенню загальноосвітнього, політичного й культурно-технічного рівня молоді, розмова про

утвердження високих принципів комуністичної моралі.

Ось, приміром, водій Петро Усатий, член комсомольсько-молодіжного колективу водіїв автогаража, який за підсумками першого кварталу виборів друге місце в соціалістичному змаганні, розповість про своїх друзів-передовиків. У трудовому суперництві на честь 1 Травня відзначився Володимир Почкай. А взірцем для товаришів є групкомсорг Леонід Присяжний, який першим узяв підвищене соціалістичне зобов'язання: виробити до дня відкриття з'їзду 9 тисяч тонно-кілометрів. І перевершив намічений рубіж.

Буде сказано і про недоліки. Принципово осудять випадок пияцтва тракториста Миколи Федоровського, порушення трудової дисципліни водієм Дмитром Луценком...

«Прожектористів» згадають добрим словом. Адже трапилося, що в тракторній бригаді № 3 сівалки не підготували до роботи. Члени «КП» одразу забили тривогу. І відповідні служби виправили свої помилки.

Зі словом-відповіддю до ветеранів партії і комсомолу, до старшого покоління трудівників, від імені всіх комсомольців і молоді колгоспу звернеться наприкінці Ленінського уроку вихователька дитсадка Валентина Соловйова. Тоненьку червону папку з текстом вона передасть І. К. Гниляку та М. Т. Ніколенку.

Закінчить розмову Світлана Ворникова: «МАТЕРІАЛИ XXV З'їзду КПРС, ТЕОРЕТИЧНА І ПРАКТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВЕЛИКОЇ ПАРТІЇ ЛЕНІНА — НЕВИЧЕРПНЕ ДЖЕРЕЛО ЗНАЙ, ДОСВІДУ І НАТХНЕННЯ». Пропагандист кідемуває роботу гуртка «Молоді про партію» за весь навчальний рік.

А вже після проведення підсумкового заняття робоча група звітуватиме перед комітетом комсомолу, інформуватиме партійну організацію про результати діяльності гуртка протягом усього навчального року, визначить рівень знань слухачів, подасть свої пропозиції щодо поліпшення організації політичного навчання комсомольців і молоді на наступний рік.

Практичні завдання

1. Оформити стенд «Ленінська партія — розум, честь і совість нашої епохи».
2. Підготувати виставку літератури «КПРС і молодь».
3. Організувати зустріч з ветеранами партії і комсомолу, делегатами XXV з'їзду КПРС, XXV з'їзду Компартії України, комуністами, ознайомити слухачів з їх життєвим шляхом і трудовими успіхами.
4. Подати допомогу слухачам у складанні і виконанні особистих комплексних планів «Вчимося комунізму, будемо комуністами».
5. Організувати підготовку виступів (рефератів) до уроку.
6. Зібрати матеріали і підготувати коротку розповідь про історію партійної організації свого підприємства, колгоспу, установи.
7. Разом з «Комсомольським прожектором» провести рейди-перевірки якості роботи. Матеріали рейдів обговорити із слухачами гуртка, семінару.

Основна література

- В. І. ЛЕНІН. Чергові завдання Радянської влади. Т. 2, к. 27.
- Матеріали XXV з'їзду КПРС. К., Політвидав України, 1976 р.
- Матеріали XXV з'їзду Комуністичної партії України. К., Політвидав України, 1976 р.
- Про Всесоюзне соціалістичне змагання за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, за успішне виконання народногосподарського плану на 1976 рік. Постанова ЦК КПРС, Радні Міністри СРСР, ВЦПС і ЦК ВЛКСМ. «Під прапором ленінізму», № 3, 1976 р.
- КОБІЛЬЧАК М. М. Промова на XXV з'їзді Компартії України. «Кіровоградська правда» за 15 лютого 1976 року.
- ГІТАЛОВ О. В. Промова на XXV з'їзді КПРС. «Кіровоградська правда» за 28 лютого 1976 року.
- Успішна хода економіки України. Про підсумки виконання Державного плану розвитку народного господарства УРСР у 1975 році. Повідомлення ЦСУ УРСР. «Правда України» за 5 лютого 1976 року.
- Підвищувати ефективність, поліпшувати якість роботи. XVIII обласна партійна конференція. «Кіровоградська правда» за 10—11 січня 1976 року.
- Рубежі десятиї п'ятирічки. «Кіровоградська правда» за 11 січня 1976 року.
- Кіровоградщина 1971 — 1975. Роки зростання. «Кіровоградська правда» за 9 січня 1976 року.
- Кроки зростання. Про підсумки виконання Державного плану розвитку народного господарства Кіровоградської області в 1975 році. «Кіровоградська правда» за 8 лютого 1976 року.

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

такими темпами й надалі зростає кількість кваліфікованих викладачів праці, то дефіцит у 1221 спеціаліста доведеться ліквідувати понад тридцять років.

Звертаються до «практиків». Не хочу образити всіх викладачів праці — я зустрічав серед них чимало вмілих, розумних, відаючи свій справу людей. Але вперений, доведись їм скласти екзамени з трудового навчання навіть за п'ятих клас, із багатьох тем вони дістануть двійки. Якщо, скажімо, такий вчитель добре знає трактор, то в кулінарії чи швейній справі він безпорадний.

І це не дивує нікого — така вузька спеціалізація викладачів праці. Бо викладачами трудового й виробничого навчання йдуть не дуже охоче. Годин мало, зарплаток не величезних. А вмілі руки скрізь у ціні, тим більше на селі. От і вишло, що «тягнуть» працю в школі або ж ентузіастів, яких, традиційно менше, або людей, у яких не склалася робота в іншому місці. Разом з «предметниками», «довантаженими» уроками праці, вони становлять більшість. Про яку методичку, про яку глибину підготовки може йти мова? Так і появляються в класних журналах теми занять: «Підмітали подвір'я», «Готувалися до зустрічі гостей»...

Інший бік проблеми. Уявімо собі (хай навіть асупереч реальності), що в якомусь районі питання з кадрами розв'язано. Але постає інша трудність: чим учить, як створити необхідну матеріальну базу? Адже для того, щоб виконати доброякісну програму трудового навчання в тій же восьмирічці, потрібні столярня, слюсарня, швейна майстерні, кабінети обслуговуючої праці, електротехніки, сільгосптехніки, агрономії. До того ж їх слід відповідно обладнати й оснастити. Чи багато міських або райцентрівських шкіл, які мають могутніх шефів — великі підприємства, організації, можуть похвалитися цим?

Щодо нашої області, то справи тут такі. 287 середніх і 175 восьмирічних сільських шкіл, наприклад, мають 358 майстерень по дереву, по залізу, 102 комбіновані майстерні, 160 робочих кімнат, 31 кабінет обслуговуючої праці. Неважко зрозуміти, що напрооти такої переліку слід поставити слово «асого» — названого, звичайно ж, мало для того, щоб доброякісно виконати програму. Не густо й техніки — на 462 середні і восьмирічні сільські школи є тільки 137 автомобілів і 136 тракторів. Та це не означає, що наша область — одна з гірших у цьому питанні.

Як же бути? Потреба дня — нагальна, гостра: якомога швидше розв'язати проблеми трудового виховання підстаючого покоління, випустити в життя школярів уже підготовленими до самостійної праці. Але умови...

Іноколи нарікають на те, що школам слабо постачають техніку, обладнання для майстерень і кабінетів. Та давайте подумасмо, яка ціна подібних надходжень у десятирічці і восьмирічці. Скажімо, той же токарний верстат, який на заводі «Червона зірка» працює в середньому 16—18 годин на добу, в школі використовують усього кілька годин на тиждень. Решту часу він стоїть непотрібний, чекаючи чергового уроку виробничого навчання. Природно, нового верстата не охоче дають на «простій у школу»: збитки добре видно, не кажучи вже про те, що потребу в оновленні техніки мають і підприємства, і профтехучилища.

Тоді чи ж можна розв'язати взагалі цю проблему? І саме на місці — в селі, районі?

ПРО ЕКСПЕРИМЕНТ, ЩО РОЗВ'ЯЗУЄ ПРОБЛЕМУ

Так, можна. З вірою в це, п'ятнадцять років тому, кілька викладачів на чолі з тодішнім директором Солгутацької середньої школи Гайворонського району М. М. Ставчанським, почали експеримент — створили міжшкільні навчально-виробничі майстерні.

Гайворонський район невеликий — навколо міста розкидані в степу близько двох десятків сіл. Майже в кожному — восьмирічка чи десятирічка. От і прикинули: а що коли базу для трудового навчання зробити спільною для всіх шкіл району? Підвозити

дітей можна навіть з віддалених сіл — відстань невелика. А вигоди будуть безперечні.

По-перше, із зібраного в усіх школах інвентаря й техніки можна створити всі кабінети, лабораторії, необхідні для виконання програми виробничого й трудового навчання. В одній школі на обладнання потрібної кількості кабінетів просто не вистачить приміщень і коштів.

Реальнішим стане й поповнення новою технікою. Бо дати один трактор у комбінат легше, аніж давати півтора десятка таких же в усі школи району.

По-друге, зростає рівень викладання. Тепер спеціалізація вчителів праці буде не наслідком над процесом навчання, а його силою з боку. Трактористи не потрібно зубрити кулінарію. Він стане навчати саме трактористів,

держави (пам'ятає, звичайний токарний верстат працював там не більше 2—3 годин на добу!) з комбінаті дає прибуток. Він становить щороку 150—200 тисяч карбованців. А база дедалі розширюється. Недавно учні, які освоюють будівельні спеціальності, звели великий двоповерховий навчальний корпус із прекрасними кабінетами і лабораторіями. Почалося будівництво інших приміщень.

Чи охоче йдуть у комбінат учні? Відповіддю може бути випадок, що розгортався на комсомольських зборах однієї з гайворонських шкіл. Кілька старшокласників утекли з уроків... у комбінат, на водіння. А ще ж не так давно йшли на трудове навчання явля неохоче.

Приваблює дітей у комбінаті багато що. Старшокласники, ска-

саме ці професії — будівельника, кулінара, перукаря. Та й не тільки зарплаток, не тільки умови праці, а й організація побуту, сфера обслуговування визначають для юнака чи дівчини лишитися чи ні на селі. Тому комбінат готує тепер, крім трактористів, шоферів, токарів, слюсарів — безпосередніх учасників сільськогосподарського виробництва, ще й штукатурів, мулярів, кулінарів, швачок, електротехніків, секретарів-друкарок. А які можливості для регулювання кадрового питання дає комбінат! Уже сьогодні він висуває ініціативу — укласти договори з підприємствами та організаціями про підготовку їм спеціалістів. Ось так: прямо — з-за шкільних парт вести у виробничий колектив, на робоче місце!

Та повернемося у сферу педагогіки. Чи робота комбінату не збільшує трудового виховання на місцях? Чи не зіпнули в школах цю важливу справу на УВК?

Досвід показує, що ні. Тільки тепер у багатьох десятирічках та восьмирічках відчули різницю між уроком праці, власне, трудовим вихованням. Якщо раніше більшість заходів зводили саме до діяльності дітей на землі чи в майстерні, то нині дивляться на проблему ширше. Адже не тільки на уроці праці, а й на заняттях з літератури, мови чи географії учень трудиться. І виховувати любов до праці слід і тут. Це не менш складно чи відповідально, аніж навчати цього ж за кермом трактора чи біля токарного верстата. Крім того, не зникли в школах виробничі бригади. Вони є в кожній середній школі. У восьмирічній же — їхні супутники.

Друге побоювання: чи не згортає комбінат дослідної роботи на місцях, роботи гуртків, наприклад? Теж ні. В усіх республіці відома дослідна діяльність юннатів Хашуватської школи. Вона продовжує розвиватися успішно й сьогодні. А комбінат ще й розширяє допомогу таким гурткам. І методично, і практично.

Можливостей УВК ще не розкрито до кінця. Пошук триває. Візьмімо, наприклад, уроки креслення. Давня проблема — в школах немає хороших викладачів цього предмета. Воно й зрозуміло: який же спеціаліст працюватиме в школі, де йому дають тільки одну годину на тиждень? А якщо проводити заняття на базі комбінату? Все стає на свої місця. Тут можна забезпечити викладачеві повний обсяг роботи (адже тепер кількість класів — десятки), є можливість і постійно вдосконалювати свою кваліфікацію.

Або уроки початкової військової підготовки. Чи не вигідніше створити при комбінаті маленьку військову кафедру, де працювало б чотири — п'ять викладачів замість десятків, які ведуть військову підготовку в школах району? Справа не тільки в економії. Виграє якість — стане можливою, наприклад, спеціалізація при викладанні стрілецької, бойової, тактичної підготовки. Чимало дасть і створення спільної матеріальної бази — на її основі можна створити прекрасні кабінети, і водночас у школах звільняються приміщення, нині зайняті під військову підготовку. З полегшенням зіткнуться директори шкіл — не потрібно буде охороняти ящики зі зброєю, які, не секрет, приносять стільки тривоги кожному керівникові. Згодні?

...Експеримент гайворонців триває, але вже сьогодні можна підсумувати — він дав хороший результат. УВК виходить нині на орбіту передового досвіду, з орбіти дослідів — на орбіту продуктивної діяльності. І цей досвід не тільки можна, а й треба широко використовувати всюди.

О. РАКІН,

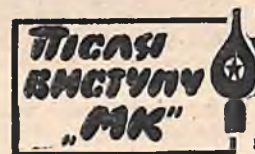
спецкор «Молодого комунара».
Гайворонський район.

Сподіваємось, проблеми, порушені в цій статті, зацікавлять багатьох школярів, учителів, батьків, керівників виховних колективів. Можливо, з деякими думками ви не погодитесь, щось оціните інакше? Напишіть про це до редакції. Чи, може, у вас є інші розв'язання проблеми трудового виховання? Або інша думка щодо останніх експериментів з викладанням військової підготовки, креслення? Чекаємо листів.

На стадіонах республіки відбувся четвертий тур юнацької зональної першості країни з футболу. Вихованці Кіровоградської «Зірки» грали в Сумах з представниками місцевого «Фрунзенця». Зустріч молодих юнаків проходила напружено і закінчилась нульовою нічиєю. Добре провели матч спортсмени старої групи. В першому таймі Георгій Мадно відкрив рахунок. Після відпочинку наші земляки зіграли в атаці. Віктор Мухтан з кутового удару подвоїв результат. Огке, перемога з «сухими» рахунком — 2:0.

В. ШАБАЛІН.

„СЕКРЕТ ВІДОМІЙ, АЛЕ...“

Під таким заголовком у номері газети за 3 квітня було надруковано статтю, в якій йшлося про недоліки в розвитку легкої атлетики на Кіровоградщині.

Як повідомив редакцію голова обласного спорткомітету В. І. Галенко, питання підвищення майстерності легкоатлетів обговорено на засіданні обласного комітету по фізичній культурі і спорту, федерації легкої атлетики, проведено ряд організаційних заходів. Навчально-спортивний відділ комітету розробив положення про обласні спортивні ігри молоді, визначив напрями підготовки спортсменів до республіканських змагань, склав списки кандидатів до збірних команд області.

Відбувся пленум обласної федерації легкої атлетики. На ньому заслухано звіт про роботу голови федерації О. П. Березана, голови комітетів суддів Є. П. Гоцула, голови тренерської ради М. Є. Фукса. Як відзначалося на пленумі, легка атлетика нині розвивається в 13 містах і районах області, у п'яти спортивних товариствах, де є штатні тренери. Але до складу збірних команд України цього року включено лише одну Ольгу Демеху (Олександрія, ДСТ «Авангард», тренер М. Є. Жеребятцев). На випускників факультетів фізвиховання (легкоатлетів) ради ДСТ не дали ініціального року жодної заявки, мотивуючи це тим, що серед них немає спортсменів, здатних займати на республіканських змаганнях місце, вище дванадцятого.

З метою відбору спортсменів для участі в республіканських поєдинках на всіх обласних змаганнях буде запроваджено складніші залікові нормативи (на рівні першого спортивного розряду та близьких до нього результатів).

Обласний спорткомітет установив контроль за роботою тренерів, рад спортивних товариств. Планується створення центру легкої атлетики. Є розгорнуті дані про перспективних легкоатлетів, які тренують 5—6 разів на тиждень. Обласний відділ народної освіти затвердив спеціалізацію тренерів ДЮСШ.

Обрано новий склад президії федерації легкої атлетики, головою — М. Є. Фукса.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ ВАРІАНТ

шофер — шоферів, слюсар — слюсарів. Появляється можливість запросити для викладання спеціаліста сільського господарства — інженерів, агрономів, механіків.

Теоретично — чудово. Безумовно. Ну, а що показав досвід?

Спершу скооперувалися тільки міські школи та найближчі до Гайворона сільські. Але потім, зрозумівши переваги задуму, примкнула й решта. Нині кожного ранку автобуси УВК (так скорочено зветься Гайворонський учбово-виробничий комбінат трудового навчання та профорієнтації) підвозять дітей до майстерень з тринадцяти шкіл району. В комбінаті навчається понад дві тисячі дітей.

Чи виправдав себе експеримент? Судити самі. Шкільних «універсалів» змінили 54 викладачі комбінату. Шістнадцять з них мають вищу, три — незакінчену вищу, шістнадцять спеціально-технічну, дев'ятнадцять майстрів та інструкторів водіння машин мають середню освіту і чималі професійні досвід. Агроном Катерина Сергіївна Вовк, зоотехнік Марія Порфирівна Семенюк, інженер Микола Іванович Павлов, ветеран виробництва Григорій Олександрович П'явчик, який пройшов шлях від тракториста до начальника цеху Гайворонського тепловозоремонтного заводу, — всі ці люди мають достатній запас знань, щоб не тільки до тонкощів навчити своєї професії школярів, але й привити їм любов до неї. І нове покоління викладачів, виховане вже самим комбінатом, трудиться на високому теоретичному й практичному рівні.

Розв'язано і проблему матеріальної бази. Сьогодні Гайворонський УВК — ціле політехнічне містечко. Площа виробничих корпусів, допоміжних приміщень становить близько 4 тисяч квадратних метрів. Бачили б ви, які то цехи, лабораторії, кабінети! Світлі, просторі, обладнані новою технікою. Тут працює 60 верстатів, у машинно-тракторному парку — понад 20 тракторів та автомобілів, 8 мотоциклів, автобуси...

При майстернях створено навчально-дослідне сільськогосподарське відділення (учгосп «Супутник»). Це своєрідний полігон, де проходять практику учні 4—10 класів, а старшокласники оволодівають хлібогосподарськими професіями. Місцевий колгосп «Шляхом Леніна» закріпив за учгоспом 88 гектарів орної землі, на ній розміщено різні відділення: біології рослин, дендрологічне, зоологічне і тваринництва, декоративних рослин, зону відпочинку. На незручних для обробки землях, що пересікають поля учгоспу, збудовано навчальні кабінети, господарські допоміжні приміщення, кроле- і норкоферми, заведено пасіку.

І що цікаво — обладнання, яке в школах було збитковим для

жімо, тут ніби вступають у день застрашній. УВК пропонує їм ще в дев'ятому класі вибір п'ятнадцяти професій, п'ятнадцяти життєвих доріг. Вибравши одну з них, вони протягом двох літ можуть досконало оволодіти спеціальністю. Обладнання, досвідчені наставники, література, кінофільми — всього вистало, усе поруч. І це зовсім не гра в навчання — хлопці і дівчата ще в школі беруть участь у справжньому процесі виробництва, вони працюють на відповідальних робочих місцях, випускають товарну продукцію. Нерідко учні сидять за партами, які самі виготовили в комбінаті. А столи, стільці, лічильні плити, випущені комбінатом, нині є майже в кожному адміністративному закладі району. Багато цікавлять гуртки й секції — їх в УВК близько ста. Вчаться юні радіооператори, агрохіміки, авіа- і судномодельсти, електротехніки, різьбники по дереву... Моделлюють, творять, став дослідів! Про деякі гуртки учні сільських шкіл могли б тільки мріяти. Наприклад, про гурток картингістів. А в комбінаті такий гурток працює, і 8 автомобілів-картів, сконструйованих і складених самими школярами, мчать трасами різних змагань. Виставки, конкурси, турніри, зустрічі — це теж будні комбінату. Деякі гуртки дають можливість старшокласникам набутися й другої, «запасної» спеціальності — минулого року так зробили, наприклад, близько 50 хлопців і дівчат.

Задоволені вчителі, задоволені батьки. На їхню одностайну думку, пізнавши на уроках праці, в гуртках практичну потребу в знаннях, хлопці і дівчата охоче беруться за підручники. А скільки віддали від «вулиці» гуртки технічної творчості! Скільки юнакам і дівчатам комбінат, завдяки чітко налагодженій профорієнтації, допоміг вибрати правильний життєвий шлях!

У комбінаті є прихильники не тільки серед педагогів. УВК вже давно став справжньою кузницею кадрів для району — понад три тисячі спеціалістів підготував він за роки свого існування. Немає нині на Гайворонщині колгоспу чи підприємства, де б не працювали випускники комбінату, а в окремих колективах, як то колектив місцевого автотранспортного підприємства, вони становлять більшість загального числа робітників. 40 процентів випускників лишаються сьогодні жити і працювати в рідному районі.

Хочеться відзначити одну деталь. Чомусь у нас звикли зводити проблему закріплення молоді на селі тільки до масового оволодіння механізаторськими спеціальностями. Безперечно, ця професія провідна. Але ж комусь потрібно і зводити будівлі, варити їжу, шити одяг, доглядати дітей тих же механізаторів. Багатьом хлопцям і дівчатам подобаються

Приходь у гитися!

**Запрошують
інститути,
технікуми,
училища**

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

Якщо ви бажаєте здобути середню освіту і набути професії, вступайте до середнього профтехучилища № 2 міста Кіровограда, яке готує спеціалістів для комбінату «Кіровоградважбуд» — найбільшої будівельної організації нашої області.

Училище приймає учнів на 1976—1977 навчальний рік:

до груп з трирічним строком навчання — для підготовки електрослюсарів, слюсарів по ремонту автомобілів, електромонтажників по освітленню, освітлювальних і силових мережах та електрообладнанню, малярів (будівельних), мулярів — монтажників конструкцій, штукатурів, ліщевальників-плитковиків;

до груп з дворічним строком навчання — для підготовки столярів;

до груп з річним строком навчання — для підготовки мулярів, ліщевальників-плитковиків.

Приймають без вступних екзаменів юна-

ків і дівчат віком 14—20 років з освітою за 8, 9, 10 класів. Зарахованих на навчання забезпечують гуртожитком, парадним і робочим одягом, триразовим харчуванням, підручниками. Учні одержують третину сум, зароблених на виробничій практиці. Час навчання в училищі зараховується до трудового стажу.

Училище має новозбудований добре устаткований комплекс, у якому є кабінети і лабораторії, навчальні майстерні, спортивний та актильний зали, спортивне містечко, працюють гуртки технічної творчості, художньої самодіяльності, спортивні секції.

При укладанні в вечірню школу для груп з річним строком навчання.

Випускники-відмінники мають право вступати до вищих і середніх учбових закладів на пільгових умовах, можуть бути направлені у вищі й середні учбові заклади професійно-технічної освіти, де навчання проводиться при повному державному забезпеченні.

Юнаки, що навчаються три роки, до закінчення і на рік після закінчення училища, дістають відстрочку від призову в армію.

Вступники подають особисто або надсилають поштою заяву із зазначенням вибраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт (подають особисто), довідки з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), 8 фотокартки розміром 3×4 см.

Приймання документів — з 15 березня 1976 року.

Початок занять з 1 вересня 1976 року.

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23. Іхати автобусами: №№ 2, 14 — до зупинки «Вулиця Мічуріна», № 29 — до кінцевої зупинки, тролейбусом № 2 — до зупинки «Будівельна» або «Вулиця Короленка». Телефон 2-38-49.

ДИРЕКЦІЯ.

**Одеське вище
інженерне
морське
училище ММФ**

**ОГОЛОШУЄ
ПРИЙОМ УЧНІВ
НА ПЕРШИЙ КУРС
У 1976 РОЦІ.**

Училище є вищим технічним навчальним закладом і готує інженерів для роботи на судах і в підприємствах морського флоту.

Заклад має такі факультети:

судноводінський — готує інженерів-судноводів за спеціальністю «Судноводіння на морських шляхах». Строк навчання — 5 років і 6 місяців;

судномеханічний — готує інженерів-судномеханіків за спеціальністю «Експлуатація судових силових установок». Строк навчання — 5 років;

електромеханічний — готує інженерів-електромеханіків за спеціальністю «Експлуатація судового електроустаткування». Строк навчання — 5 років;

автоматичний — готує інженерів-теплоенергетиків за спеціальністю «Автоматизація теплоенергетичних процесів судових силових установок». Строк навчання — 5 років;

заочні (в містах Одесі та Ізмаїлі) — готують інженерів з тих же спеціальностей, крім спеціальності «Автоматизація теплоенергетичних процесів ССУ». Строк навчання — 5 років і 10 місяців.

До училища приймають громадян чоловічої статі, придатних за станом здоров'я до роботи на судах морського флоту.

Зараховані перебувають на повному державному забезпеченні.

На заочне навчання приймають осіб, які працюють у системі Міністерства морського флоту за відповідною чи спорідненою спеціальністю.

Правила прийому — загальні для вузів країни.

Заяви подавати: на денне навчання — з 20 червня по 31 липня, на заочне — по 25 серпня.

Вступники складають екзамен з математики (письмово й усно), фізики (усно), російської мови і літератури (твір).

Екзамен проводиться в такі строки: на денне навчання — з 1 по 20 серпня, на заочне — двома потоками — з 15 по 30 травня і з 25 серпня по 10 вересня.

Адреса училища: 270029, м. Одеса, вул. Дідріхсона, 13.

ДИРЕКЦІЯ.

**Харківське
технічне
училище
поліграфістів
№ 26**

**ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ
УЧНІВ ПО ПІДГОТОВЦІ
СПЕЦІАЛІСТІВ:**

складачів машинного набору, складачів вручну, друкарів високого друку, друкарів плоского друку, політурників.

Строк навчання — 2 роки.

В училище приймаються юнаки і дівчата, які закінчили середню школу, в групі політурників — з восьмирічною освітою.

Гуртожитком училище не забезпечує.

За довідками звертатися в училище.

Адреса: 310068, м. Харків-68, вул. А.К. Павлика, 1.

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійське технічне училище № 3

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує кваліфікованих робітників для промислових підприємств, вугільних шахт і розрізів міста та області з числа юнаків і дівчат, що мають середню освіту, а також молодь, що відслужила в лавах Радянської Армії зі строком навчання 1—1,5 року. З освітою 8—9 класів віком від 15 років зі строком навчання 2 роки.

На базі середньої освіти училище готує:

зі строком навчання 1,5 року — електрослюсарів шахти, слюсарів-інструментальників;

зі строком навчання 1 рік — токарів по металу, машиністів електровозів шахтних, машиністів гірничотранспортних машин і механізмів, слюсарів електромонтажників для роботи на ОЕМЗ, водіїв-автослюсарів, продавців продовольчих товарів, продавців промислових товарів, апаратників брикетних фабрик (дівчата), гірничих працівників очисного забою;

зі строком навчання 2 роки — кухарів.

З освітою 8—9 класів (строк навчання 2 роки): електромонтерів по монтажу і ремонту промислових обладнань, слюсарів по ремонту металоконструкцій і промислового обладнання; токарів по металу; слюсарів-автомонтажників; слюсарів-інструментальників.

Учням гірничих професій з середньою освітою виплачується стипендія у розмірі 37 карбованців; учням із середньою освітою, які навчаються на спеціальності металістів, продавців та кухарів, виплачується стипендія в розмірі 30 карбованців.

Учні з восьмирічною освітою знаходяться на повному державному забезпеченні.

Учні всіх спеціальностей при проходженні виробничої практики на підприємствах додатково до стипендії одержують 33,3 відсотки від заробленої суми.

Відмінники одержують підвищену стипендію на 25 процентів, «хорошисти» — на 15 процентів (десятикласники).

В училищі є добре обладнані майстерні, навчальні кабінети, лабораторії, база для занять в гуртках художньої самодіяльності, технічної творчості, спортивних секцій. Училище має базову вечірню школу, де учні можуть набути середню освіту. Учні з середньою освітою можуть продовжити навчання на вечірньому відділенні індустріального технікуму і філії Дніпропетровського гірничого інституту в м. Олександрії.

Відмінникам надається право вступати у вузи поза конкурсом на вечірні і заочні відділення.

Навчання в училищі зараховується в трудовий стаж учня.

Хто потребує — забезпечуються гуртожитком.

До заяв на ім'я директора з обраною спеціальністю слід додати: атестат, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження, характеристику зі школи, 4 фотокартки (3×4 см), довідку про шеплення.

Прийом документів в училище проводиться з 1 березня 1976 року.

Адреса училища: Кіровоградська область, м. Олександрія, пл. Кірова, 18. Телефон 37-4-03.

Криворізький ордена Трудового Червоного Прапора гірничорудний інститут

ОГОЛОШУЄ НАБІР СТУДЕНТІВ

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

З ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

Денне відділення

Технологія і комплексна механізація підземної розробки родовищ корисних копалин. Будівництво підземних споруд і шахт. Маркшейдерська справа. Електрифікація і автоматизація гірничих робіт. Електропривід і автоматизація промислових установок. Гірничі машини і комплекси. Промислове і цивільне будівництво. Збагачення корисних копалин. Геологічна зйомка, пошуки і розвідка родовищ корисних копалин. Технологія машинобудування, металорізачні верстати та інструменти. Прикладна геодезія. Документи приймаються з 20 червня по 31 липня.

Вечірнє відділення

Технологія і комплексна механізація підземної розробки родовищ корисних копалин. Технологія і комплексна механізація відкритої розробки родовищ корисних копалин. Збагачення корисних копалин. Електрифікація і автоматизація гірничих робіт. Електропривід і автоматизація промислових установок. Промислове і цивільне будівництво. Гірничі машини і комплекси. Будівництво підземних споруд і шахт. Технологія машинобудування, металорізачні верстати та інструменти. Документи приймаються з 20 квітня по 31 липня.

Заочно-загальнотехнічний факультет:

Розробка родовищ корисних копалин. Енергетика. Машинобудування та прила-

добудування. Електронна техніка, електронна будівництво і автоматика. Радіотехніка та зв'язок. Будівництво. Транспорт. Економіка.

Документи приймаються з 20 квітня по 31 липня.

Вступуючі на всі форми навчання та на всі спеціальності складають такі екзамен: російську або українську мову та літературу (письмово), математику (письмово та усно), фізику (усно).

Особи, нагороджені по закінченні середньої школи золотою (срібною) медаллю або ті, що закінчили середній спеціальний учбовий заклад з відзнакою, складають екзамен з математики (усно). Якщо екзамен з математики складено з оцінкою «відмінно», абітурієнт звільнюється від подальшої здачі вступних екзаменів.

Вступуючі до інституту через декілька років після закінчення середнього навчального закладу, як правило, повинні мати стаж практичної роботи не менше 6 місяців за кожний рік, коли вони не навчалися.

Умови прийому надсилаються приймальною комісією інституту після одержання запитання від абітурієнта.

Іногородні, зараховані на денне відділення забезпечуються гуртожитком.

Адреса інституту: 324033, м. Кривий Ріг, Дніпропетровська обл., вул. Пушкіна, 37.

Дніпроруднєнський гірничий технікум

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА ДЕННИЙ

І ВЕЧІРНИЙ ВІДДІЛИ

НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

розробка рудних і нерудних родовищ корисних копалин;

будівництво гірничих підприємств;

гірничо-електромеханіка; промислове й цивільне будівництво.

На денне навчання приймаються юнаки з восьмирічною освітою, на вечірнє — із середньою.

Вступні екзамен з математики і російської (ук-

раїнської) мови; на денне навчання в групи на базі восьмирічної школи — з 1 по 20 серпня, на вечірнє — на базі середньої школи — з 1 липня по 20 листопада 1976 року.

Приймання заяв і документів: на денне навчання — з 1 червня по 31 липня, на вечірнє — з 15 червня по 15 листопада.

Всіх учнів, зарахованих на навчання, забезпечують гуртожитком і підвищеною стипендією.

Адреса технікуму: 332226, м. Дніпрорудний Запорізької області, проспект Ентузіастів, 19.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.